ERGERNOMIE

TOILET FOR ALL

Door Brechtje Daams

Het gebeurde op de Floriade. Mannen en vrouwen stonden gezamenlijk in één zeer lange rij voor de toiletten. Er waren vier toiletten (m/v) en een invalidentoilet. Toen wij aan de beurt waren kwam ik er achter dat het invalidentoilet niet gebruikt werd. Waarom niet? Ik gebruikte het invalidentoilet samen met mijn twee kleine kinderen. Handig, omdat je daar meer ruimte hebt. Afkeurend gemompel uit de rij was echter mijn deel, en niemand wilde na ons het invalidentoilet gebruiken. Taboe? Waarom toch? Een invalidentoilet is niet alleen voor invaliden, maar kan ook in andere situaties beter voldoen dan een gewone WC.

Ik maak gebruik van een invalidentoilet als mij dat handig uitkomt. Bijvoorbeeld als ik bagage bij me heb. In een gewone openbare WC kan je je kont niet de consequentie aan dat men buitenshuis vertoevende mensen dan ook de mogelijkheid moet geven legaal te plassen. Het getuigt van beschaving als deze mogelijkheid wel geboden wordt. Het ontbreken van openbare WC's in het straatbeeld is bij uitstek on-ergonomisch, want niet comfortabel, effectief, efficiënt of gezond voor mensen die hoge nood hebben. Als men in deze discussie wijst op de mogelijkheid bij een café binnen te lopen, moet ik denken aan een wandeling door Den Haag waarbij ik alleen gesloten café's tegenkwam. Oh, wat kan een volle blaas pijn doen. Als ik een man was geweest had ik onderweg tegen een leuk geveltje geplast.

Tegenwoordig hoeven de hygiëne en de (onderhouds)kosten geen argument te zijn tegen open